



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Bvrdegalen. Archiepisc. Agennen. Episcopo, & Abbati Sylvae majoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

AVINIONEN. ET TRISCASTR.
Episcopis.

Epist. 35.
Vt Templarios
oratorium sibi
construere pa-
tiantur.

CAusam que inter dilectos filios fratres militiae Templi ex una parte, & Præpositum & Canonicos Sistaricenses ex alia, super constructione oratorii vergebatur, super qua post commissiones plurimas ab apostolica sede obtentas, à venerab. fratrib. nostris Dien. & Dignen. Episcopis & dilecto filio Abbate de Boscaldun fuerat sententia promulgata, utraque parte in nostra præsentia constituta, dilectis filiis G. sanctæ Mariæ trans Tyberim Presbytero & H. sancti Eustachij Diacono Cardinalibus commisimus audiendam: qui, auditis utriusque partis rationibus, nobis & fratribus nostris fideliter quæ audierant retulerunt, in scriptis allegationes partium præsentantes. Nos autem auditis omnibus & diligenter inspectis, cum fratribus nostris deliberato consilio, quia durum admodum videbatur quòd privilegia felicis recordationis Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum & nostra concessa Templariis debita firmitate carerent, volentes quòd & privilegia tam prædecessorum nostrorum quàm nostra illibata seruentur, & sententia prædictorum iudicium, quæ per bonæ memoriæ Celest. Papam prædecessorem noscitur confirmata, in sua remaneat firmitate, taliter duximus super ipso negotio statuendum, ut Præpositus & Capitulum Sistaricense, si voluerint, à Templariis sufficientem infra duos menses recipiant cautionem quòd de oratorio illo damnum aut præiudicium matri Ecclesiæ nullatenus generetur, & sic, secundum quod in eorum habetur privilegiis, habeant facultatem præfatum oratorium consummandi. Quòd si fortè prædicti Præpositus & Canonici cautionem ipsam non duxerint admittendam, ut sic lata sententiæ pareatur quòd privilegii indultis minimè derogetur, Templariis ipsis auctoritate dedimus apostolica potestatem, ultra locum illum in quo construere inceperunt, sicut per sententiam est inhibitum ne ulterius in ipso procedant, ubicunque maluerint, duntaxat in suo solo, non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet, juxta privilegiorum suorum tenorem oratorium fabricandi. Inde est quòd fraternitati vestræ per apostolica scripta

mandamus quatenus præfatos Præpositum & Canonicos, ut sibi & Sistaricenses Ecclesiæ à Templariis præcaveant, ut prædiximus, & constructionem oratorii jam incepti non impediatur, moneatis attentius, & inducere procuretis. Quod si facere fortè noluerint, ne Templarios super constructione oratorii ultra locum illum (ut superius est distinctum) contra concessam eis libertatem à nobis impedire præsumant, ipsos per censuram ecclesiasticam, sublato appellationis obstaculo, compellatis. Datum Laterani VI. Idus Aprilis.

BVRDEGALEN. ARCHIEPISC.
Agennen. Episcopo, & Abbati
Sylvæ majoris.

EX parte venerabilis fratris nostri Valaten. Episcopi fuit in audientia nostra propositum quòd cum in novitate promotionis suæ de ordinatione Valaten. Ecclesiæ tractatus inter ipsum & Canonicos haberetur, per mendacium confinxerunt quòd in ipsa Ecclesia non fuerant ab antiquo nisi decem & octo præbendæ, nullam ei super hoc scripturam authenticam exhibentes, & falsis persuasionibus ejus animum induxerunt ut super statuendo numero decem & octo Canonorum, qui tamen essent in Ecclesia residentes, & ibidem assidue deservirent, suum præberet assensum, & licet proventus ipsius Ecclesiæ xxiv. Canonici congruè sufficere valeant, non etiam sunt xij. Canonici qui Ecclesiæ servitium suum impendant, & iidem lucrum suum potius quàm Ecclesiæ commodum attendentes, ut proventus Ecclesiæ in suos usus convertant, in substituendis Canonici nec volunt nec student esse concordēs. Quoniam igitur quod per fraudem vel mendacium obtinetur, effectum habere non debet, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus, si præmissis veritas suffragatur, non obstante constitutione prædicta super numero xvij. Canonorum facta per fraudem in Ecclesiæ detrimentum, secundum quod Ecclesiæ poterunt sufficere facultates, sub convenienti numero Canonicos eligi absque appellationis obstaculo & institui faciatis, qui continuam ibidem residentiam facientes, devotum in ea Domino exhibeant famulatum, districtius compescentes, si qui vobis super his re-

Epist. 36.
Vt in Ecclesia
Valateni ecc.
instituantur Ca-
nonici, quos li-
cebit per facul-
tates Ecclesiæ.

merè præsumperint refragari. Nullis literis &c. Quòd si omnes &c. Datum Laterani II. Idus Aprilis.

P. H. MEDIOLANENSI
Archiepiscopo.

Epist. 17.
Quæstio inter
eum & Abbatem
sancti Donati
de Scozula tenen-
tando dif-
finitur.
Cap. inter dilec-
tos. De fide
instrumenti.

Vide supra lib. 1.
Epist. 17.

In Tertia Col-
leç. A.

Inter dilectos filios Gerardum Abbatem sancti Donati de Scozula ex una parte nomine monasterij, & W. Balbum Mediolanen. Canonicum procuratorem tuum nomine Mediolanen. archiepiscopatus ex altera, super subjectis articulis diu fuit in nostro auditorio litigatum. Perebat siquidem dictus Abbas nomine monasterij sancti Donati de Sexto à præfato procuratore tuo nomine Mediolanen. Ecclesiæ restitui monasterio memorato portum Scozulæ sive Sexti, cum honore, districtu, & jurisdictione præfati loci & castellanitiæ, dicens ad monasterium hæc omnia pertinere, hoc ipsum dicens de hominibus qui habitant in curte Baveni, & tenent res monasterij memorati, scilicet in Gralia, Carpuneno, Vesterpeno, Cadempleno, Baveno, & Insula superiori, Bolgerate, ac Lisia. Petens etiam ut Mediolan. Archiepiscopus cessaret ab inquietatione hominum qui habitant in loco Baveni super manso de Curte, de quibus monasterium obtinuerat in iudicio possessorio per sententiam Episcopi Veronen. Item ut cessaret ab inquietatione viciorum, id est, communium & terrarum in territorio Sexti sive Scozulæ & in ejus castellanitiâ postitarum, ab inquietatione quoque albergariæ prædicti loci Scozulæ sive Sexti, & illius etiam castellanitiæ. Rursus, ut non inquietaret monasterium antedictum in possessione vel quasi possessionem piscariæ totius aquæ Ticini usque ad rariam Castelleti, vel Pigaroli. Et hæc omnia petebat cum omnibus fructibus inde perceptis, salvo in omnibus jure addendi, vel minuendi: satagens multipliciter comprobare omnia quæ præmissa sunt, ad suum monasterium pertinere. Primò per privilegium Luitardi Comitis quondam Episcopi Ticinensis, qui monasterium ipsum fundaverat, & ei quæ præmissa sunt donaverat universa. Secundò per instrumentum sententiæ Asperti quondam Mediolan. Archiepiscopi, quam ex delegatione Lodoici Imperatoris tulit pro monasterio sæpedito super his contra * Nottingum præfati Luitardi nepotem,

qui super eis molestabat monasterium. Tertio per privilegia Rom. Imperatorum, & præsertim Henrici, qui præmissa omnia monasterio confirmabant & conferebant. Quarto per instrumenta locationum quas fecerant diversis personis Abbates monasterij memorati. Testes quoque produxerat, per quos nitebatur probare quòd monasterium à * sexaginta annis infra & à quinquaginta annis & supra tenuerat & possederat omnia supradicta, & quòd fama publica erat ea omnia præfato monasterio à jamdicto Luitardo fuisse donata. Sed contra privilegium * donationis à præfato procuratore tuo multa fuerunt objecta. Primò, quia ibi maxime apparebat consumptum, ubi potuisset salitas facilius deprehendi, videlicet in annotatione indictionis. Secundò quia cum charta vetustissima videretur, recentior apparebat scriptura, tanquam non illo tempore facta fuisset. Tertio, quia falsum sigillum vitiosè videbatur appositum, eò quòd à media parte sigilli apparebat quædam imago, non cum mitra in capite, sed cum pileo, nec induta pontificalibus, sed regalibus, tenens in manu non baculum pastorem, sed quasi sceptrum regale, cujus facies non apparebat integra, sed dimidia, tanquam in alia medietate * respiceret aliam, quæ tamen tota vacua remanebat; sed quædam imago videbatur ex ea fuisse deleta, quia cera in ea parte nec in colore nec in planitie reliquæ parte similis apparebat. unde non Episcopi, sed Imperatoris, videbatur fuisse sigillum, quod in una medietate Cæsaris imaginem exprimebat, & in altera medietate præsumebatur vel filij vel conjugis imaginem habuisse. Nam & in ipso sigillo nullæ aliæ literæ apparebant, nisi quæ nomen proprium cum hac adjectione *Dei gratia* designabant. Sed cum proprium nomen ipsius Episcopi fuerit Luitardus, in nomine proprio, quod exprimebat sigillum, deletæ fuerant duæ literæ, secunda, quæ fuerat inter L & T, & sexta, quæ fuerat inter R & V; ita quòd si secunda fuisset O, & sexta fuisset I, proculdubio non Luitardus sed Lotarius legeretur. Quod etiam inde * cognosci poterat, quia secundum dispositionem aliarum literarum inter L & T non erat spatium nisi quod poruisset unam literam continere, cum secundum integritatem hujus nominis *Luitardus*, inter L

Y y ij

* In Tertia Col-
leç. XL. errore
librarij hand
dubie.

* In Tertia Col-
leç. donatoris

* In Tertia Col-
leç. recipiet

* In Tertia Col-
leç. conici